

Narodil se 3. července 1952 v Novém Městě na Moravě. Dětství prožil v Nížkově, kde bydleli jen několik metrů od kostela. Má jednu sestru, která je od tři roky mladší než on. Jeho otec se snažil vytvořit hospodářství s pokročilou mechanizací, ale po roce 1948 mu komunisti vše zabavili kvůli jeho pokrokovým názorům.

Pan Šimek vyrůstal v křesťanské rodině a od malička ho rodiče vedli k víře. Chodil do kostela ministrovat na mše a doma si stavěl oltáře. Vzorem pro něj byl jeho strýc, který od roku 1945 plnil funkci kněze. Od šesti let navštěvoval devítiletou základní školu v Nížkově. Ve věku 15 let začal studovat na tříletém gymnáziu SVVŠ, které dokončil v roce 1970, tedy když mu bylo 18 let. Poté se přihlásil na teologickou fakultu v Litoměřicích, kde studoval od roku 1970 do roku 1977. Během studia musel v letech 1972 - 1974 sloužit na vojně v Chebu.

Se studiem na fakultě byl velmi spokojený. V roce 1977, když bydlel se svými spolužáky, poslouchali na pokoji rádio Svobodná Evropa. Ručně si z něj opisovali znění Charty 77. Jednoho z jejich spolužáků ale zatkli a on to prozradil. Z tohoto důvodu za nimi přijela státní policie z Ústí nad Labem.

V té době si zrovna procházeli duchovní obnovou ve Vranově u Brna a do vysvěcení panu Šimkovi zbýval zhruba týden. Po hodinovém výslechu mu bylo řečeno, že nebude vysvěcen na kněze a i kdyby ano, nedostane státní souhlas. I přes to ho 2. července na kněze vysvětil kardinál Tomášek. Státní souhlas sice dostal až 15. srpna, ale prý mu to nevadilo, alespoň si odpočinul.

V letech 1778 - 1779 působil jako kaplan v Náchodě, kde se mu velice líbilo. Následně vystřídal několik dalších působišť. V roce 1991 vstoupil do premonstrátského kláštera v Želivě, kde byl v té době opatem Vít Bohumil Tajovský. Ten mu umožnil studovat dva roky v Římě na Gregoriánské univerzitě, kde se mimo jiné naučil italsky. Po návratu působil od roku 1994 v Havlíčkově Brodě a následně ve Vilémově v letech 1997 - 2003.

Poté strávil pět let v Austrálii a na Novém Zélandu, kde pracoval jako duchovní pro českou emigraci. Bydlel v Sydney a za věřícími létal letadlem i několik hodin. Původně pomáhal jenom Čechům a Slovákům, ale následně se naučil anglicky a pomáhal i Australanům. V roce 2008 se vrátil zpět do Čech a začal pracovat pro českou komunitu. Byl jmenován hlavním ekonomem Želivského kláštera a současně jeho administrátorem.

V roce 2013 ze zdravotních důvodů z funkce opata rezignoval Bronislav Ignác Kramár, který byl opatem od roku 1999. Proto byl Jáchym Jaroslav Šimek tajným hlasováním dne 26. září 2013 zvolen 51. opatem Želivského kláštera. 22. listopadu přijal benedikci z rukou biskupa Jana Vokála. Do kostela prý přišlo přes 1000 lidí a pro všechny bylo připravené pohoštění.

Během jeho působení se v klášteře a jeho okolí provedlo mnoho rekonstrukcí. Díky tomu si vysloužil přezdívku opat údržbář nebo opat opravář. Funkci opata vykonával do 31. května 2022, kdy ze zdravotních důvodů už nekandidoval na další funkční období.

Dnes stále působí v kněžské službě v Želivě i širokém okolí. Stále má na rozdávání ze svého optimismu a přívětivosti.